
تفسیر نمونه جلد ۶ صفحه ۴۳۷

۱۷۱ آیه

آیه و ترجمه

و اذ نتقنا الجبل فوقهم کانه ظلة و ظنوا انه واقع بهم خذوا ما اتينکم بقوه و
اذکروا ما فيه لعلکم تتقدون ۱۷۱

ترجمه :

۱۷۱ - و (نیز بخاطر بیاور) هنگامی را که کوه را بر فراز آنها همچون سایبانی
بلند کردیم، آنچنان که گمان کردند بر آنها فرود خواهد آمد (و در این حال از
آنها پیمان گرفتیم و گفتیم) آنچه را به شما (از احکام و دستورات) داده ایم با
قدرت (و جدیت) بسیارید و آنچه را در آن است به یاد داشته باشید (و عمل
کنید) تا پرهیزگار شوید.

تفسیر :

آخرین سخن درباره قوم یهود

نتقنا از ماده نتق (بر وزن قلع) در اصل به معنی کندن چیزی از جایش و به
سوی دیگری پرتاب کردن است، به زنانی که زیاد فرزند می‌آورند نیز ناتق
میگویند، زیرا به آسانی فرزند را از محیط رحم جدا کرده و به خارج میگذارند.
این آیه آخرین آیه‌ای است که در این سوره پیرامون زندگی بنی اسرائیل سخن
میگوید و در آن سرگذشت دیگری را به جمعیت یهود یادآوری می‌کند،
سرگذشتی که هم درس عبرت است و هم دلیل بر سپردن یک پیمان میگوید:
به خاطر بیاورید هنگامی که کوه را بالای سر آنها قراردادیم، آنچنان که گوئی
سایبانی بر سر آنها بود (و اذ نتقنا الجبل فوقهم کانه ظلة

تفسیر نمونه جلد ۶ صفحه ۴۳۸

و آنچنان که آنها گمان می‌برند بر سرشان سقوط خواهد کرد و حشت
واضطراب سراسر وجودشان را گرفت، و به تضرع افتادند (و ظنوا انه واقع
بهم).

در همان حال به آنها گفتیم آنچه را از احکام به شما داده ایم با جدیت و قوت

بگیرید (خذوا ما آتیناكم بقوه).

و آنچه در آن آمده است به خاطر داشته باشید تا پرهیزگار شوید از کیفر خدا بترسید و به پیمانهایی که در آن از شما گرفته‌ایم عمل کنید (و اذکرواما فیه لعلکم تتقدون).

این آیه با تفاوت مختصری در سوره بقره آیه ۶۳ گذشت، و همانطور که در آنجا گفته مفسر طبرسی در مجمع البيان از قول ابن زید، این جریان هنگامی بود که موسی (علیه السلام) از کوه طور بازمی‌گشت و احکام تورات را با خود می‌آورد، موقعی که وظایف واجب و دستورات حلال و حرام را به قوم خود اطلاع داد، آنها تصور کردند عمل به اینهمه وظایف کار مشکلی است و به همین جهت بنای مخالفت و نافرمانی گذاردند، در این هنگام قطعه عظیمی از کوه بالای سر آنها قرار گرفت آنها چنان در وحشت فرو رفتند که دست به دامن موسی (علیه السلام) زدند، موسی (علیه السلام) در همان حال گفت: اگر پیمان وفاداری به این احکام بیندید این خطر بر طرف خواهد شد، آنها تسليم شدند و در پیشگاه خدا سجده کردند و بلا از سر آنها گذشت.

نکته‌ها

در اینجا دو سؤال پیش می‌آید که در سوره بقره به آنها و پاسخ آنها اشاره کرده‌ایم و فشرده آنرا در اینجا می‌آوریم.

سؤال اول - آیا پیمان گرفتن در این حال جنبه اجباری ندارد؟

تفسیر نمونه جلد ۶ صفحه ۴۳۹

پاسخ - شک نیست که در آن حال یک نوع اضطرار بر آنها حکومت می‌کرد، ولی مسلمان بعداً که خطر بر طرف شد ادامه راه را با اختیار خودمی‌توانستند انتخاب کنند.

به علاوه اجبار و اکراه در عقیده معنی ندارد ولی در برنامه‌های عملی که ضامن خیر و سعادت انسان است چه مانعی دارد که با اجبار مردم را به آن وادار کنند، آیا اگر کسی را به اجبار وادار به ترک اعتیاد و یا رفتن از راه‌امن و امان و خودداری از راه خطرناک کنند عیب دارد؟

سؤال دوم - چگونه کوه بالای سر آنها قرار گرفت؟

پاسخ - بعضی از مفسران معتقدند که به فرمان خدا کوه طور از جا کنده شد و

همچون سایبانی بر سر آنها قرار گرفت.
بعضی دیگر می‌گویند بر اثر یک زلزله شدید چنان کوه تکان خورد که افرادی
که پای کوه بودند، سایه قسمت بالای آنرا بر سر خود مشاهده کردند.
این احتمال نیز وجود دارد که قطعه عظیمی از کوه کنده شد و در یک لحظه
زودگذر بر فراز سر آنها قرار گرفت، سپس از آنجا گذشت و به کناری افتاد.
و در هر حال شک نیست که این یک موضوع خارق العاده بوده است نه یک
جريان طبیعی.

موضوع دیگری که باید در آیه مورد توجه قرار گیرد این است که نمی‌گوید
کوه بر سر آنها سایبان شد، بلکه می‌گوید همانند سایبانی گردید (کانه ظله).
این تعبیر یا به خاطر آن است که سایبان را معمولاً برای اظهار محبت بالای سر
افراد قرار می‌دهند، در حالی که در آیه مورد بحث این کار به عنوان یک بلا و
تهدید بود و یا به خاطر این است که سایبان امری است پایدار در حالی که قرار
گرفتن کوه بالای سر آنها جنبه موقتی و ناپایدار داشت.

تفسیر نمونه جلد ۶ صفحه ۴۴۰

گفتیم با این آیه آیات مربوط به سرگذشت بنی اسرائیل و حوادث گوناگون
و خاطرات شیرین و تلخ در مورد آنها (در این سوره) پایان می‌پذیرد، و این
سرگذشت آخرین سرگذشت انبیاء است که در این سوره آمده است.

ذکر این آیه در پایان سرگذشت آنها در این سوره - با اینکه آخرین
جريان مربوط به این جمعیت نیست - ممکن است به خاطر این باشد که
هدف نهائی از تمام این ماجراهای همان تمسک به آیات پروردگار و عمل
به پیمانهای او و برای رسیدن به تقوا و پرهیزکاری است که در این آیه و
آیه‌پیش از آن بیان شده است.

یعنی تمام رسالت موسی (علیه السلام) و سایر انبیاء و مبارزات و درگیریهای
مستمر و سخت آنان، و ناراحتیهای و شدائید طاقتفرسایی که تن به آن دادند، همه
برای آن بوده است که فرمان خدا و اصول حق و عدالت و پاکی و تقوا در میان
همه به طور کامل اجرا گردد.